

UREDBA O ODLAGANJU ODPADKOV NA ODLAGALIŠČIH

(Julij 2011)

Uredba določa mejne vrednosti emisij snovi v okolje zaradi odlaganja odpadkov, obvezna ravnanja in pogoje ter ukrepe v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, obratovanjem in zapiranjem odlagališč.

Center za ravnanje s komunalnimi odpadki definira kot objekt lokalne infrastrukture in lokalnega pomena. Namenjen je za prevzem, skladiščenje in obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ter za oddajo izločenih frakcij ter ostanka mešanih odpadkov v nadaljnjo obdelavo.

Definira tri vrste odlagališč: za nevarne odpadke, za nenevarne odpadke in za inertne odpadke. Odlagališče komunalnih odpadkov se šteje kot odlagališče za nenevarne odpadke.

Odlagati je dovoljeno samo obdelane odpadke. Za obdelane se štejejo komunalni odpadki, ki so obdelani v centru za ravnanje z odpadki in sicer po postopkih biološke obdelave ter fizikalno / kemične obdelave. Med drugim mora upravljalec centra izločene gorljive frakcije redno oddajati v energetske predelavo, sežig ali sosežig. Sprejem in oddajo odpadkov mora spremljati evidenčni list.

Na odlagališče nevarnih odpadkov je dovoljeno odlagati samo nevarne odpadke. Na ta odlagališča je prepovedano odlagati komunalne odpadke in nenevarne odpadke z vsebnostjo biološko razgradljivih snovi večjo od 5 % mase odpadkov.

Na odlagališče nenevarnih odpadkov pa se odlagajo: nenevarni odpadki, obdelani nenevarni odpadki z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, stabilni in nereaktivni nevarni odpadke, če onesnaženost ne presega mejnih vrednosti ter pod določenimi pogoji odpadke iz azbesta. Poleg tega pa še komunalne odpadke in mehansko-biološko obdelane komunalne odpadke.

Kaj se lahko odlaga na odlagališču poleg te uredbe določa še dovoljenje za obratovanje odlagališča, ki ga izda ministrstvo. Za odlaganje na odlagališču za nenevarne odpadke je v dovoljenju določen delež biološko razgradljivih odpadkov ter odlaganje mehansko biološko obdelanih odpadkov. Ministrstvo lahko v dovoljenju določi delež odloženih bio razgradljivih odpadkov, ki je največ enak skupnemu deležu dovoljenih odloženih količin teh odpadkov v RS. Ministrstvo lahko dovoli odlaganje odpadkov, katerih onesnaženost za največ trikrat presega mejne vrednosti parametrov in samo za določeno število pošiljk v manj od 12 mesecev. Zahteve, ki jih morajo izpolnjevati odpadki za odložitev so definirane v Prilogi 3.

Člen 9 navaja katere odpadke je prepovedano odlagati na odlagališča, med njimi: tekoče odpadke, MBO obdelane komunalne odpadke, toplotno neobdelane odpadke iz zdravstva in veterinarstva, laboratorijske odpadke, avtomobilne gume, ločene frakcije komunalnih odpadkov, itd.

Odlaganje odpadkov je dovoljeno le, če je izdelana ocena njihovih pomembnih lastnosti. Izdelavo ocene zagotovi imetnik odpadkov ali obdelovalec mešanih komunalnih odpadkov. Ocena ne sme biti starejša od 12 mesecev, za mešane komunalne odpadke pa je ocena potrebna na vsakih 2.000 t.

Pred odlaganjem mora upravljalec zagotoviti preverjanje odpadkov in sicer pregled dokumentacije ter ugotavljanje istovetnosti odpadkov. Slednje se ugotavlja s tehtanjem, vizualnim pregledom in kemično analizo reprezentativnih vzorcev. Dokumentacija je evidenčni list ali listina o čezmejnem pošiljanju, če gre za odpadke iz drugih držav EU oziroma za uvoz, če gre za tretje države.

Upravljavec pisno potrdi prevzem odpadkov in zagotovi odvzem reprezentativnih vzorcev. Prevzeti odpadki se odlagajo tako, da zagotavlja varnost osebja, ne sme ogroziti varnosti objektov, zagotavljati mora stabilnost telesa odlagališča, preprečevati raznos lahkih frakcij z vetrom ter zmanjševati emisije prahu in vonjav.

Uredba v 25. členu določa prepovedi za umestitev odlagališča v prostor. Med drugim mora biti zunanji rob telesa odlagališča najmanj 300 m oddaljen od območij stanovanj in najboljših kmetijskih zemljišč. Pri projektiranju je potrebno zagotoviti, da telo odlagališča ni v vidnem polju oken, balkonov in vhodnih vrat stanovanjskih hiš ter drugih stavb, če so oddaljene do 600m. Podtalje mora biti take geološke sestave, da zagotavlja varstvo tal ter podzemne in površinske vode, ali pa je to potrebno zagotoviti z nanosom umetnih tesnilnih plasti.

Zagotovljeno mora biti neovirano odtekanje izcedne vode, telo odlagališča pa dolgoročno stabilno. Člen 31 podrobneje določa zahteve za tesnenje odlagališčnega dna. Urediti je potrebno sistem odvajanja izcedne vode in zbiralnik. Površine zapolnjenih delov odlagališča je potrebno prekriti. Če na odlagališču nastaja odlagališčni plin, ga je potrebno zajeti in sežigati s pridobivanjem energije ali brez.

Za obratovanje odlagališča je potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ki mora vsebovati tudi načrt ravnanja z odpadki in načrt zaprtja odlagališča. Zagotovljena morata biti izvedba in financiranje ukrepov varstva okolja med obratovanjem, ter zapiranje in ukrepi po zaprtju odlagališča. Upravljalec odlagališča mora zagotavljati finančno jamstvo za ves čas med obratovanjem, zapiranjem in po zaprtju odlagališča.

Upravljavec odlagališča mora imeti poslovnik za obratovanje odlagališča. Zagotoviti mora, da so informacije o strukturi cene odlaganja javno dostopne. Izvajati mora obratovalni monitoring in o vsaki spremembi vplivov odlagališča na okolje pisno obvestiti inšpektorat. Zagotavljati more redne preglede telesa odlagališča in tehničnih objektov ter o tem za vsako leto izdelati poročilo za ministrstvo. Letno mora tudi poročati o odloženih odpadkih.

Za zaprtje odlagališča morajo biti površine telesa prekrite, urejeno površinsko tesnjenje in odvajanje padavinskih vod ter odplinjanje. Upravljavec mora o zapiranju odlagališča obvestiti inšpektorat in

ministrstvo v najmanj 30 dneh po prenehanju odlaganja odpadkov. Odlagališče še šteje za zaprto, ko o tem odloči ministrstvo. Upravljaec zaprtega odlagališča mora zagotavljati: vzdrževanje in varovanje, izvajanje meritev, preglede stanja telesa in izdelavo poročila o stanju odlagališča.

Uredba omogoča tudi odlaganje odpadkov v podzemno skladišče.

Nadzor na izvajanem opravljajo inšpektorji za okolje, uredba predvideva kazenske določbe.

Prehodne določbe določajo, da se do izgradnje centra za ravnanje z odpadki, za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov šteje mehanska obdelava in izločanje do 40 % odpadnih kovin in do 20 % odpadne plastike. Zagotoviti je potrebno še takšno biološko obdelavo teh odpadkov, da je letna količina preostanka za odlaganje največ 222 kg / prebivalca.

Prehodne določbe določajo izjeme za že obstoječa odlagališča pri pogojih za umeščanje v prostor.